

Moments de cava

En moments de mala llet,
quan estàs de mala bava;
cava!

Quan tot són inconvenients
o topem amb una trava;
cava!

Si la festa és avorrida,
és a dir, que és un rave;
cava!

Si el desig és un volcà
on no hi surt ni foc, ni lava;
cava!

Si la vida ens la juga
i el dolor, espines clava;
cava!

Si tot cantant una cançó
vols pujar una octava;
cava!

Si estàs sol en un racó
i ningú no et dona taba;
cava!

Si vols ser el rei Salomó
o bé la reina de Saba;
cava!

Per qui no té res de res
o molta terra a l'Havana;
cava!

Amb gorra o barretina,
amb calçotets o amb gel·laba;
cava!

Si davant d'una posta de sol,
a tots dos ens cau la bava;
cava!

Amb copa fina, porró,
begut a glops o *a la brava*;
cava!

I si quan en portes tres,
de veritat, no pots dir fava;
cava!

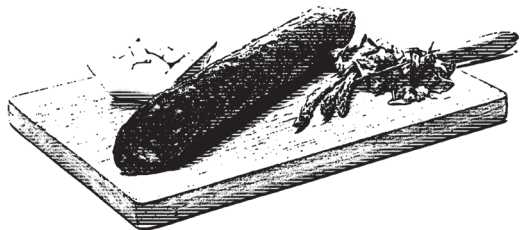
Si un dia algú cridés:
ai, amics, el món s'acaba!
Cava!

Sant Sadurní d'Anoia, amb motiu de la Festa del Cava.
Octubre de 2004.

Casademont

Amb estrella, sense estrella,
per fer un bull, un sofregit,
un fricandó de vedella,
un arròs deconstruït.
Carn d'olla, salsa, escudella,
una orada al forn,
o escuma de rinoceront,
dos fogons a mà tenim:
un el posa el Quim,
l'altre en Casademont.

Empresa Garcia - Casademont. Figueres.
Desembre de 2005.

Rimes per a la sobrassada

Introducció

No sé fer corrandes, ni garrofes,
no sóc versaire de plaça o carrer,
ni faig garrotins, ni faig glosses,
molt poca cosa jo sé fer.

De tant en tant unes rimes,
versets amb poc sabó,
fets amb paraules primes,
de poeta-peta, de saló.

O sigui que senyors,
em trec birret i toga,
davant dels seguidors
del rector de Vallfogona.

Però ja que estem afamats
i es l'hora del digest,
diré uns verbs arplegats,
en forma de manifest.

La musa que inspira,
aquest mots entrelligats,
la que em fa trempar la lira
i és motiu dels meus pecats,
és aquest embotit vermell,
un pèl picant, que trasbalsa,
que no necessita cap salsa,

per fer-me perdre el cervell.
Feta amb carn de porc,
capolada a poc a poc,
posada dins d'un budell,
com la clau al cancell.

Sempre a punt la sobrassada

Si no pots tirar endavant
ja que la cosa està embussada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Si en baixar-te els pantalons
ella es queda glaçada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Amb dos ous, a la paella,
sola, amb mel, arrebossada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Si és de nit i teniu fred,
i no hi ha ni una flassada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Quan no cau ni un trist petó,
ni un adéu ni una abraçada,
sempre a punt;
la sobrassada

Si l'home del temps diu no,
però cau una calamarsada,
sempre a punt;
la sobrassada

Si la vida és una corba
com la de la Rabassada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Si de cas fos necessari
tornar a fer una cassolada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Si el tema de l'Estatut,
és matèria embarbussada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Si la lluita per arribar
és dura i acarnissada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Si la tens mida normal
però la vols amb més presència,
com la del Nacho Vidal
per no tenir competència,
si la vols amb més volum,
grossa i allargassada,
sempre a punt;
la sobrassada.

Ja ho va dir la mare Eva
amb la poma engreixada,
sempre a punt;
la sobrassada.

I com, després de tot,
la vida és una rucada,
sempre a punt;
la sobrassada.

I a mode de resum
i feta la repassada,
us diré: cal tenir a punt
una bona sobrassada.

Barcelona.
Gener de 2005.

El mostillo d'Horta

Mostillo, confit, arrop,
túmul, divisa d'Horta,
abelleix, reconforta
i reanima del tot.

Si l'amor no enganxa,
s'apaga o perd el *brillo*,
un bon platet de mostillo
i la cosa es posa en marxa.

Per això tots els amants
del bistec i el rellomillo
vénen a Horta, suplicant:
"Volem un plat de mostillo".

Un cop ja se l'ha fotut,
s'ha acabat el viure magre,
mostillo! *Yes, very good!*
Ets millor que la Viagra.

Que visca, doncs, Horta
i el mostillo medicinal,
que a tots obre la porta,
del paradís terrenal.

Festa del mostillo, Horta de Sant Joan.
Abril de 2005.

Cançó del vi

El vi és la flama
que el cor enrama.
El vi és l'esperança
contra la recança.
El vi és el mar
per on viatjar.
El vi omple el cel
d'estrelles i mel.

El vi és benzina,
el vi és medecina,
el vi és la llum,
el vi és la Patum.
El vi és la guillotina
de la rutina,
el vi és la berlina
per anar molt lluny.

El vi és el butà
que t'impulsa a volar.
El vi és l'amic
de dia i de nit.
El vi és la salsa,
bucòlica comparsa.
El vi és la perla
amb plomes de merla.
El vi és la crossa
que mai et fa nosa.

El vi és la pomada
de la jornada.

El vi és la ciència
per la convivència.
El vi és l'encaixada
amb la matinada.
El vi apaga la set
d'aquest gran desert.

El vi és la rialla,
el petard, la falla.
El vi és un somris
del déu Dionís.
El vi és el cim,
el cep, el gotim.
El vi és el coixí
quan no pots dormir.

El vi és la lluerna,
la llum de l'esquerda.
El vi és el deliri,
àngel de cementiri.
El vi és el pecat
per ser perdonat.

El vi és el miracle,
el vi és l'oracle,
el vi és el pinacle
del tabernacle,
hotel i babel.
El vi és el tentacle
amb la terra i el cel.

Març de 2007.

Un bon allioli

Amb llesca o amb patates,
galetes o carquinyoli:
farem un bon allioli.

Per als del rec o els de secà
i per als de la metròpoli:
farem un bon allioli.

Per al jutge, el notari,
per al lladre, també per al *poli*:
farem un bon allioli.

Per als que veuen desesperats
com puja el preu del petroli:
farem un bon allioli.

Per als que van d'espavilats
però només fan el panoli:
farem un bon allioli.

Per a tots els avorrits,
que juguen al Monopoly:
farem un bon allioli.

Per al Barça guanyant la lliga,
i el Madrid cap a l'espoli:
farem un bon allioli.

Per a aquells a qui per l'edat
no els funciona ni el boli:
farem un bon allioli.

Perquè ens agraden les anques
i el culet de la Manoli:
farem un bon allioli.

Diada de l'allioli a El Perelló.
Juny de 2007.

Plaques de cava

La placa del policia,
la de l'Ajuntament,
la placa de l'alcaldia,
la de l'aparcament.

La placa dels urinaris,
la placa del pipican,
la placa dels notaris,
la placa petita, la gran.

Hi ha placa del carrer,
hi ha la del dentista,
hi ha la del botiguer
i la del col·leccionista.

Diàleg Felipe - Letizia

—¿Qué tiene el cava?
Diu el príncep enamorat,
agafant apassionat,
la mà de Letizia
que besa ...

—Altesa —diu ella—. El cava fa de bon tastar
i és tanta la seva *valia*,
que agrada a la monarquia
i també al republicà.

Diu el jove Borbón:
—*Para después de la resaca
yo me quedaré el tapón,*
i diu ella:
—*Con perdón,
yo me quedaré la placa.*

Per això avui a Madrid,
que és allà on es cou tot,
dues coses són notícia:
la placa de l'amic Carod,
la placa de la Letizia.

Trobada amb els bons amics col·leccionistes
de plaques de cava.
Barcelona.
Novembre de 2003.

Visca el conill

Embolicat amb llard,
amb fonoll o amb un cordill:
conill!

Per la mare, el pare,
la tieta i el fill:
conill!

A la cassola, a la brasa,
a la paella o al grill:
conill!

Pel mossèn, el notari,
la pubilla i el pubill:
conill!

En moments de calma,
o si et trobes en perill:
conill!

Per al qui tot s'ho complica
o a qui ho fa tot molt senzill:
conill!

Amb mostassa, amb all tendre,
amb oli rajant d'un setrill:
conill!

En resum:
amb sopa, a la cassola,
a la brasa, amb cargols,
amb romaní, amb farigola,
de la manera que vols,
el conill és un producte
per la cuina i pels fogons
que provoca un eructe,
de joia i satisfaccions.

A tots, el conill mola,
a la brasa o a la cassola,
fins hi tot deconstruït,
amb conill et quedes tip.
Ets joia, ets llepolia,
dels fogons, el seu cabdill;
cridem, doncs, sense mania:
que visca, visca el conill!

Maig de 2005.